

Tanyai ember baja.

A lapokból olvastuk, hogy a városi tanács a közlekedési nehézségek miatt a pusztaí passzus írási hivatalokat ideiglenesen beszünteti. Ez az intézkedése a városi tanácsnak helyes is volna, ha egyúttal a passzus kiadást is, mint szükségtelent, beszüntetné, de ezt nem tette, de nem is tehetné, mert arra szükség van, tehát a pusztaí ember, ha jószágot ad el, passzusért a városba kénytelen bejönni.

A városi tanács azt hiszi talán, hogy az utazási nehézség csak a passzus íróra áll fenn, a pusztaí ember — mint a madár — mehet mikor akar. Pedig ez nem úgy van. És tudhatná a városi tanács azt is a városi házi esetekből, hogy ha a dolgot idejében el nem végzik, a munka feltorlódik. Épen így feltorlódik a pusztaí ember dolga is, ha a passzus utáni járással napokat kell ellopnia a munkaidejéből. Csakhogy míg a városi házi el nem végzett munkák miatt senkinek sem fáj a feje, mert elvégzi a segéd munkaerő, addig a pusztaí embernek nem csak a feltorlódott munkát kell elvégeznie, hanem a városi házi fel nem dolgozott árték külön munkadíját is neki kell megfizetnie, kiizzadni.

Érdekes, milyen találékony ez a t. tanács, mikor arról van szó, hogy a parasztot ráncba kell szedni, mindjárt elkalálja ennek a módját. De rögtön megszünt minden tudomány és találékonyosság, mihelyt arról van szó, hogy a paraszti helyzetén könnyíteni, vagy javítani kellene.

Az egy milliót meghaladó közigazgatási kiadásból, amelynek a legnagyobb része a parasztiok zsebéből folyt be, addig annyit élvezett a pusztai, hogy minden héten egyszer ki ment a passzus íróha el nem feledeztek róla.

Most azonban ettől az egveden előnytől is megfosztja a pusztaiakat a városi tanács. Mindanki tudja és elismeri, hogy most a kijárási nehéz dolog; de épen olyan nehéz a pusztai embernek a hazajövés is. Azonban van mód arra, hogy meg lehessen oldani a kérdést.

Bizzon meg a t. tanács Kutasán is, meg Kárdoskúton is egy-egy kisgazdát, akad akár hány, aki elvállalja a panaszos írást, vagy ha a városi háziak a kisparasztokkal kollegialitásban nem akarnak keveredni, akkor bizzon meg a t. tanács egy-egy ottlakó néptanítót; ezek diplomás emberek. Ha rájuk lehet bízni a gyermekek tanítását és nevelését ugyazinte, azt is, hogy az emberekről anyakönyvet vezessenek és a házasságkötést is rájuk merik bízni: talán a négy lábunk lajstromozását is egész bizalommal a hatáskörükbe lehetne utalni.

Csak egy kis jóakarát és a napidíjak átengedése szükséges és a kérdés a tanyaiak zaklatása nélkül megoldható lesz.

Greguss Máté.